

[Justitsministeren.]

Efter de gældende regler tilkommer der auktionslederen et vederlag på 1 pct. af budsummen med visse tillæg. Auktionslederens samlede vederlag udgør dog mindst 50 kr., og for en aflyst auktion betales 25 kr. Reglerne, der findes i selve loven, har fået deres nuværende formulering i 1969. Den udvikling i løn- og prisniveauet, der siden har fundet sted, gør det fastsatte minimumsvederlag på 50 kr. ganske utilstrækkeligt. Endvidere vil den gældende procentsats føre til, at auktionslederens vederlag ikke vil komme til at stå i rimeligt forhold til hans arbejdsindsats ved langvarige auktioner, der omfatter forskelligartede genstande af ringe værdi. Omvendt bevirker reglen, at auktionslederen i tilfælde, hvor auktionen omfatter mange ensartede genstande af større værdi, kan tilkomme et uforholdsmæssig højt vederlag.

Af praktiske grunde foreslås det, at de nærmere regler for vederlagets beregning i fremtiden fastsættes af justitsministeren ved bekendtgørelse. Den nærmere udformning af reglerne vil finde sted efter forhandling med auktionslederforeningen.

Auktionslederloven indeholder en bestemmelse om, at auktionslederen skal give fogden meddelelse om auktioner, forinden de afholdes. Formålet med denne bestemmelse har været at sikre, at retsafgiften for afholdelse af auktioner blev betalt. Efter at denne afgift i 1969 er bortfaldet, er bestemmelsen blevet overflødig og foreslås derfor ophævet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte) (V):

På venstres vegne skal jeg hermed fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om adgang til indførelse af andelslejligheder i det almennyttige byggeri.*

Forslagets indhold svarer til det forslag til folketingsbeslutning, som venstre fremsatte den 8. november 1973 (Folketings-tidende 1973-74, 1. samling, forhandlingerne sp. 1102, og tillæg A, sp. 959), og som blev genfremsat den 21. maj 1975 (Folketings-tidende 1974-75, 2. samling, forhandlingerne sp. 5930, og tillæg A, sp. 5049).

Forslagsstillerne er opmærksom på, at der skal sikres fortsat finansiering af nyt almen-nyttigt boligbyggeri i det omfang, der er aftalt i det i 1974 indgåede boligforlig. Derfor er det en forudsætning for forslaget til folketingsbeslutning, at reglerne for oprettelse af andelsboliger i det almennyttige boligbyggeri respekterer denne side af boligforliget.

Forslaget, der således fremsættes med respekt for det indgåede boligforlig, har til formål at gøre det muligt for lejerner i det almennyttige byggeri at eje deres boliger.

Venstre er af den opfattelse, at en styrkelse af selvejet i boligsektoren har store samfundsøkonomiske og menneskelige fordele.

Erfaringerne fra de andelsboligforeninger, der er blevet oprettet inden for det private udlejningsbyggeri, viser, at andelsboligformen styrker den enkeltes interesse for at vedligeholde og forbedre boligstandarden. Dette indebærer en væsentlig samfundsøkonomisk gevinst.

Hertil kommer, at denne boligform giver beboerne større muligheder for på demokratisk vis at administrere alle forhold vedrørende deres bolig.

I forbindelse med forslaget opfordrer venstre boligministeren til at sætte en undersøgelse i gang, der dels kan belyse problemerne i forbindelse med opførelse af nybyggeri på andelsbasis og dels undersøge andre spørgsmål i forbindelse med forholdet mellem andelsboligforeninger og lovgivningen, herunder bestemmelser for andelsboligernes skattemæssige placering.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Herved tillader jeg mig at fremsætte *for-slag til folketingsbeslutning om forbud mod opdeling af ejendomme i anpartslejligheder*, idet jeg i øvrigt henviser til forslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Voigt) (FP):

Jeg tillader mig herved at genfremsætte *for-slag til folketingsbeslutning om brandvæsen og redningskorps, herunder civilforsvaret.*

En varm sommer er til ende, og brandkorps, kommunale, private som civilforsvaret blev spændt for opgaver så store, at de næppe har prøvet noget lignende før. Civilforsvaret var ude i løsning af opgaver,

[Vægt.]

som de gang på gang selv har bedt om — og de klarede opgaverne fortræffeligt. Og civilforsvaret ligger jo også inde med materiel og mandskab, som gerne må bruges i fredstid og som supplement til de stedlige brandvæsener. Nu har de været i aktion alle — side om side — sammen med frivillige folk fra militær og hjemmeværn, sådan som det skal være, når situationen kræver det.

Folk, der bor langt væk fra røgskyer og flammeknitren, menneskers og dyrs døds-krig, fra bekymringerne for liv og ejendom, gør sig ikke rigtig forestillinger om, hvad der ydes af kræfter ved store brande.

Mandskabet og dets redskaber sættes ind i et omfang, der langt overgår dagligdagens anstrengelser. Det er virkelig en kamp mod ødelæggelse, som finder sted, og den skal redningsmandskabet have tak for.

Der er heldigvis langt mellem somme, hvor brandfaren er så overhængende. Men behovet for hurtig indsats af folk, der har forstand på at betjene materiellet, er der. Både sommer og vinter.

Endnu huskes snestormen i november 1972, da det meste af Jylland og Fyn var afspærret i tre døgn, og hvor de samme korps kom ud for at prøve kræfter med naturen. Beredskabsplanlægningen dengang lod meget tilbage i effektivitet, idet man glemte statens store reserve, i civilforsvaret og militære køretøjer.

I juli var planen der. Den fungerede i disse hektiske døgn. Alle støttede alle, og det var også meningen. Civilforsvaret blev taget i brug i det omfang, det i virkeligheden *altid* burde tages i brug.

Dette forslag fik for et halvt år siden ikke den positive modtagelse, det havde fortjent, men mon ikke den tørre sommer har tøet op for en mulighed, som altid er der, men som desværre udnyttes for lidt ved hverdagens mindre dramatiske brande. Mon ikke forståelsen for at slå hårdt og slå til, når den røde hane galer, i dag er større end for et halvt år siden?

Er de end kostbare og tragiske, de store plantagebrande i Jylland, så har de forhåbentlig virket på den måde, at landets beredskab er blevet gennemprøvet, og at — sidst, men ikke mindst — det her skitse-rede samarbejde også er tvingende nødven-

digt ved hverdagens mindre ulykker, brande, og når mennesker og dyr er i nød.

I stærk tro på, at det ærede folketing vil forstå mottoet: „Hurtig hjælp er dobbelt hjælp“, anmoder jeg om tingets velvillige og hurtige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingomar Petersen (RV)):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en statsanerkendt arbejdsløshedskasse for selvstændige erhvervsdrivende m. fl.*, idet jeg henviser til forslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ivar Hansen) (V):

Jeg skal hermed på venstres vegne tillade mig at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om statstilskud til oprettelse af vikarordninger inden for håndværk, handel m.v.*

Dansk erhvervsstruktur har indtil nu og vil formentlig også i fremtiden være præget af de mange mindre, selvstændige erhvervsdrivende. Vi anser det i venstre for meget værdifuldt, at vi sikrer en fortsat udbygning af de frie erhverv, ligesom vi finder det vigtigt, at vi fra lovgivningen medvirker til at skabe rimelige vilkår også i social henseende for de unge, som ønsker en fremtid som selvstændige. Vi mener derfor, det er vigtigt, at der nu sikres de mindre erhvervsdrivende en menneskeværdig tilværelse i forbindelse med sygdom og ferie. Forslaget er baseret på hjælp til selvhjælp-princippet, således at der skal gives statstilskud til de administrative udgifter ved oprettelse af aflønningsordninger inden for de enkelte brancher, men aflønningen af afløseren foretages af de erhvervsdrivende selv.

Forslaget er i øvrigt en parallel til den ordning, der gælder ved oprettelse af vikarordninger inden for landbruget. Jeg er overbevist om, at vi med dette forslag kan medvirke til at mindske de alvorlige problemer, der kan opstå i en mindre virksomhed ved blot kortere sygdom og ferie. Det vil formentlig også i mange tilfælde være muligt at hindre, at mindre erhvervsdrivende direkte må lukke deres forretning på grund af langvarig sygdom.

Vi er i venstre klar over, at der er et stort